

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2014. június 8.
(Pünkösdvasárnap)

Horváth Géza

MUNKÁLKODIK A SZENTLÉLEK

Lekció: ApCsel 2,1-14

Alapige: Efézus 1,13-14a

Őbenne pedig titeket is – miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek – eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával...

Imádkozzunk!

Örökkévaló Istenünk, magasztalunk és dicsérünk téged, mert egyedül te vagy a tökéletes jóság és szeretet. Kegyelmed végtelen, irgalmad nagy. Áldunk, hogy ismét ünnepet szentelhetünk, mert te cselekedtél, és köszönjük, hogy cselekszel ma is.

Köszönjük pünkösd ünnepét, hogy ismét földre szállt a menny, most zúgó szél és tűz jelével. Hálát adunk a Szentlélekért, aki által felragyoghat előttünk teljes dicsőségében a mi Megváltónk.

Kitárjuk szívünket és így könyörgünk: Isten élő Lelke, jöjj! Jöjj elő, Lélek, és lehelj életet. Szentlelked jelenléte, bennünk munkálkodása teheti az emberi együttlétet istentiszteletté, formálhatja az emberi közösséget gyülekezetté, az emberi beszédet ige-hirdetéssé, és a mi szívünk odaszánását igazi engedelmességgé.

Kérünk, áldj meg bennünket, hogy életünk újjá legyen, vagy megújuljon. Megcselekedheted ma is, és hisszük és valljuk, hogy egyedül te cselekedheted meg, hogy egy szívvel és egy szájjal dicsőítsünk téged; hogy ne egymás ellen támadjunk, hanem benned kezet foghassunk.

Légy áldott, hogy örök pünkösdöt akarsz nekünk ajándékozni, hogy testünk a Szentlélek temploma lehessen életünk minden napján.

Áldd meg a téged dicsérő, a te szavadat váró népedet itt is, és mindenütt a világon, ahol igazán hirdetik, és vágyakozó szívvel várják a Krisztust. Hallgass meg Őérte, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Ezen a pünkösdön nekem különösen is fontos volt ez, hogy Isten ígéje, Isten Szentlelke munkálkodik. Jézus Krisztus azt mondta a földön, hogy az én Atyám mindezideig munkálkodik, én is munkálkodom. A Szentlélekről is az van megírva, hogy munkálkodik. Sokan és sokszor azt nem értjük, hogy Isten Lelke hogyan munkálkodik, mit végez ezen a földön, mit végez a szívben.

Az Efézusi levél ígéiben azt olvassuk, hogy az Atya valamit elvégzett a mennyben, Jézus Krisztus ezt végrehajtotta a földön, a Szentlélek pedig hathatóssá teszi ezt az ember szívében és értelmében.

A Szentléleknek sem kisebb tehát a munkája, sőt látásunk szerint nem is lehet elválasztani az Atya, a Fiú és a Szentlélek, a teljes Szentháromság munkáját egymástól.

A Cselekedetek Könyvéből felolvastam pünkösd történetét. Azért mondom, hogy pünkösd történetét, mert nem azt kell mondjuk, hogy ez volt az első pünkösd, amelyet követett még sok, és mi is pünkösdöt ünneplünk, hanem a Cselekedetek Könyve 2. fejezetében *a pünkösd ünnepe* van leírva.

Erre jó, ha figyelünk, mert ez azt jelenti, hogy ott, amikor Isten Szentlelke kitöltött, ez egyszeri, megismételhetetlen esemény volt, éppen úgy, mint a karácsony, a tetőöltés, éppen úgy, mint a nagypéntek, a keresztre feszítés, éppen úgy, mint a húsvét vagy a mennybemenetel. A pünkösd is egy üdvtörténeti, megismételhetetlen és egyszeri esemény. Ez többé ilyenformán nem ismétlődött, és nem is fog megisméltődni. Még akkor sem, ha esetleg vallásos csoportok vagy közösségek ezt kérik vagy ezt várják, vagy esetleg ilyen bizonyágot tesznek, hogy rájuk kitöltött Isten Szentlelke és le szállt rájuk, és ennek különféle hatásai voltak a közösségre vagy egyéni életre nézve.

Jézus Krisztus azt mondta a János 14. részben: Amikor eljön a Szentlélek, aki majd Órála tesz bizonyágot, akkor veletek marad örökké. Tehát kitöltetik pünkösdkor, mennybemenetel után tíz nappal Jeruzsálem főterén, amit átélnek az akkori tanítványok meg az akkori szemtanúk, de ez az esemény többé ilyen formában nem fog megisméltődni, mert a Szentlélek azóta itt van és munkálkodik.

Nézzük meg most, ezen az ígén keresztül az Efézusi levélből, hogy mit végez Isten Szentlelke, miért olyan drága, miért olyan fontos az Ő áldott munkája.

Ez az ige csodálatos, mint ahogy az Efézusi levélnek sok ígéje, a mi hitéletünkre, a mi keresztyéni rendeltetésünkre nézve. Még egyszer olvasom: „Őbenne pedig titeket is — miután hallottátok az igazság ígését, üdvösségetek evangéliumát, és hívőké lettetek, — eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, aki a mi örökségünk záloga.”

Pál apostol azzal kezdi ebben a versben történő bizonyágtételét, amelyre figyeljünk: Őbenne pedig titeket is. —Fontossá lett nekem ez a kifejezés: titeket is. Miről van itt szó?

Arról van szó, hogy Pálék, Péterék vagy Jánosék, amikor leírják mindazt, amit láttak, hallottak, tapasztaltak, akkor úgy írják le, ahogy most Pál apostol is: titeket is... — ez döntő, mert ezzel tulajdonképpen az apostolok mindig egy szintre hozzák azokat, akik Krisztus földi lételének szemtanúi voltak, azokkal, akik a későbbi nemzedékekben Krisztust hirdetve és prédikálva tapasztalják meg. —Ez fontos tanítása az apostoloknak.

János 1. levelében még tisztábban látjuk, hiszen úgy kezdődik a levél, hogy „amit fülünkkel hallottunk, szemünkkel láttunk, amit kezeinkkel érintettünk, az élet ígéről”. És utána beszél arról János, hogy titeket is, akik hisztek... Mi láttuk és hallot-

tuk, szemléltük és tapintottuk, ti pedig hisztek. És nem vagyunk nagyobbak, mert mi láthattuk, nem vagytok kevesebbek, mert ti csak hallottátok. Tulajdonképpen Isten Szentlelke ugyanazt a munkát végzi el a ti szívetekben.

Ha a János 20. részben elolvassuk az ígéket, rögtön megértjük, miről van szó, amikor azt mondja Jézus Krisztus Tamásnak: gyere és bocsásd az ujjadat a szegek helyébe, gyere és bocsásd kezedet a dárda helyébe az oldalamban, akkor azt mondja Tamásnak Jézus: Tamás, te láttál és hiszel, de boldogok, akik nem látnak és hisznek.

Tehát te láttál – boldogok, akik nem látnak és hisznek. Miért? Mert ők meghallanak. Mert Isten úgy rendelkezett, hogy a hit hallásból legyen, a hallás pedig az Ő igéje által. Ezért azt mondja: mi, az első szemtanúk ugyanolyan szinten vagyunk, mint a későbbi fültanúk, mert mi látunk és hiszünk, ők meghallanak és hisznek.

Nekünk az nem adatott meg, ami az agg Simeonnak megadatott, aki a templomban a szülei által felhozott Jézus Krisztust szemléli, és azt mondja: mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat, mert látták az én szemeim a te üdvösségedet.

Mi is boldogok vagyunk, mert mi azt tudjuk mondani: hallották füleink az üdvösségedet. Simeonnak megadatott, hogy lásson, nekünk meg megadatott, hogy halljunk és higgyünk. A hit ugyanazt munkálja bennük, hogy tudniillik aki hitt, elkezdte hirdetni Krisztust. Ugyanúgy az apostolok is: elkezdtek hirdetni Jézus Krisztust, ugyanúgy a későbbi hívők is, akik hallották az üdvösséget, hitre jutottak, és elkezdtek hirdetni a Krisztust. — Ez a fontos. Ezt jelenti itt az ige, hogy *titeket is*.

Figyeltük-e a 369. dicséretben, hogy miért könyörögtünk? Először (8. vers), hogy hihessük a Krisztust, a 9. versben pedig az írja az énekíró (Batizi András), hogy vallhassuk a Krisztust. Tehát a 8. vers: világosítsd meg elménket, hogy hihessük a Krisztust, a következőben: adjad szent ajándékodat, bátorítsad lelkünket, hogy vallhassuk a Krisztust. — A kimenetel ugyanaz, a végcél ugyanaz, a feladat és küldetés ugyanaz: hirdetni Jézus Krisztust. Azt mondják az apostolok: ugyanolyan rang hinni, mint látni: *Őbenne titeket is...*

Az efézusi gyülekezet hívői közül valószínű sokan nem voltak Jeruzsálemben, hiszen akkor még nem volt ilyen nagy mozgás, hogy megyünk ide-oda, mert autóba ülünk, felszállunk a repülőgépre, ma itt vagyunk, holnap talán a világ másik végén. De hát abban az időben nem így ment. Azt mondja Pál: *titeket is*. — Hát ti nem voltatok ott Jeruzsálem főterén. Ti nem éltétek át, milyen az, amikor a kettős tüzes nyelvek szétoszlanak és üle mindenikre azok közül. Ti nem hallottátok azt a zúgást, amely hasonló a szél zúgásához, és mégis azt mondja: *titeket is...*

Ő közvetlenül Krisztustól hallotta: miért üldözöl engem? Neki bemutatkozott Jézus Krisztus: én vagyok Jézus, akit te kergetsz. A damaszkuszi úton hallotta a küldetést, és azt mondja: *titeket is...* Ti nem voltatok ott, nem így vettétek, nem így hallottátok, nem így láttátok. Ti sok mindent nem tapasztaltatok, de *titeket is*, azért, mert hittetek. Mert miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, hívökké lettetek.

Olyan nagy csoda, hogy mi is, a ma embere éppen úgy részesülhetünk Isten Szentlelkében, annak áldásában, munkájában, hatásában, ajándékában, mint az első pünkösödöt átélő emberek, és hívők. Mi éppen úgy részesedhetünk, és olyan jó, hogy éppen abban a Szentlélekben részesedhetünk. Hiszen a Szentlélek is, mint a Szentháromság Isten harmadik személye, örök és változhatatlan. Ha Jézus Krisztusról valljuk, hogy tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, akkor a Szentlélekről is valljuk, mint Isten lényéről, hogy örök és változhatatlan.

MUNKÁLKODIK A SZENTLÉLEK

Igen, én is benne vagyok abban a csodában, amit átélt Pál, Péter, János, amit átéltek a reformátorok, amit átéltek a gályarabok, amit átéltek a mi hitvalló őseink. Isten Szentlelkének örökkévaló munkája és cselekedete által én ugyanazt élem át. Csak az a lényeg, hogy ugyanolyan tűzzel tudjuk-e hirdetni a Krisztust, ahogy Péterék. Hogy a ma embere ugyanolyan lelkesedéssel, ugyanolyan tűzzel, erővel hirdeti-e a Krisztust? Isten áldott Szentlelkének a munkája álljon ezen a pünkösdőn a mi pünkösdi ígére figyelésünkben. Milyen csodálatos dolog a Szentlélek munkája!

Kezdjük az elején. Azt mondja: titeket is, miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, elpecsételt a Szentlélekkel, örökségünk zálogával. Miután hallottátok az igét... Ezért a Szentlélek munkája az, hogy gondoskodik az ige hirdetéséről. És pünkösöd ezt is jelenti: legyenek, akik hirdetik Isten igéjét.

Hogy lássátok, miről beszélek, mondok egy példát. A Cselekedetek Könyve 16. fejezetében van egy kedves szakasz, de gondolom, hogy nektek is kedves igeszakasz. A 16,6-7. versében ezt olvassuk: „Azután átmentek Frigia és Galácia földjén, mivel a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az igét Ázsiában. Amikor Mizia felé mentek, Bitinába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket.” — És így kerülnek Pálék Filippibe majd, amikor a macedón férfi int, hogy jöjjetek és segítsetek nekünk Krisztussal és az evangéliummal — ahogy Siklós József írta versében.

Mit olvasunk: A Szentlélek nem engedte, hogy Ázsiában hirdessék az igét. Jézus Lelke nem engedte, hogy arra menjenek, mert erre kellett menni. — Nem csodálatos dolog? Isten Lelke kijelöli mindig a személyeket, hogy kik vigyék az evangéliumot. Isten Szentlelke kijelölte, hogy hol hirdessék az evangéliumot. Azt, hogy mit hirdessenek, nem kellett kijelölni, mert a Szentlélek csak Jézusról tesz bizonyosságot. Ahol nincs Isten Szentlelke, ott nem Jézusról szól a bizonyoságtétel, nem kellett megmondani, hogy Krisztust hirdessétek, mert a Szentlélek Jézust hirdeti, róla tesz bizonyosságot.

A pünkösöd azt jelentette, hogy a Szentlélek megteremti az ige hirdetés eszközeit. Mert tetszett Istennek, hogy ne angyalok jöjjenek igét hirdetni. Tetszett Istennek, hogy szolgálkat rendeljen — ahogy hitvallásunk is mondja — az igének a hirdetésére. Tetszett Istennek, hogy kijelölje, hol hirdessék az igét.

Sokszor hallottuk azt az igét: „Maradjatok Jeruzsálemben.” Amikor Jézus a mennybe megy, azt mondja a tanítványoknak: „Maradjatok Jeruzsálemben, várjátok meg... — De miért kellett Jeruzsálemben maradniuk? Isten nem hatalmas lett volna arra, hogy akár Betániában kapják a Szentlelket? Isten nem tudta volna Nainban vagy Galileában vagy Názáretben kitölteni a Lelkét? Dehogynem tudta volna. Miért kellett Jeruzsálemben maradniuk? Azért, mert azt gondolta a Szentlélek, hogy ott kell majd először hirdettetnie Krisztus evangéliumának. Az lesz a hely, ahol hirdetik Krisztust. Nem is az volt fontos, hogy ott töltsék ki a Lélek, hanem az, hogy ott kezdjék hirdetni a Krisztust, és menjenek majd a föld végső határáig. Jeruzsálem legyen az a hely, ahol sokan vannak, és ennek meg is lett az eredménye, mert ezt csak a Szentlélek tudja, hogy háromezren térnek meg és keresztkednek meg azon a napon.

Isten Szentlelke nem engedte, hogy Ázsiába menjünk. Miért? Ott nem voltak bűnösök? Mind az volt. Ott nem voltak elveszett emberek? Mindenki az volt, és a Szentlélek mégis azt mondta: nem ott, hanem itt. Ez Isten Szentlelkének szuverén munkája, hogy Pál apostolék leteljenek itt is, ott is. Valahonnan elveheti a Krisztus-hirdetést, valahova meg elküldheti.

Ez megeshet ma is, velünk is. Megeshet bárkivel. Egy gyülekezet soha ne legyen gögös, soha ne legyen elbizakodott, mert ha Isten Szentlelke úgy akarja, ő elveheti a

Krisztust prédikáló igehirdetőket. És letehet valakit, aki nem Krisztust hirdeti, hogy tanítsa alázatra, fegyelemre, és tanítsa csendességre a gyülekezetet. El ne bizakodjatok!

Én tudok olyan gyülekezetekről, ahonnan Isten elvette a Krisztus-prédikálást. Elvette Krisztus hirdetését, és elküldte máshova. Isten nem engedte, hogy Ázsiában hirdessék az igét. Mert nem úgy van, hogy ott hirdetem, ahol gondolom. Ott hirdetem, ahol akarom. Ha úgy lenne, én sem állnék itt most. Isten Szentlelke jelöli ki, hogy hova vigyem az evangéliumot. Hol kell Krisztusnak prédikáltatni. Lehet, hogy azt mondja: Afrikában, vagy Ukrajnában, vagy Fehéroroszországban. Lehet, hogy azt mondja: a Fülöp-szigeteken, ahol most alakul a 10. vagy 11. református gyülekezet. Isten megkönyörült rajtuk és elküldte oda Krisztus igéjét, a Krisztus-hirdetőket.

A Szentlélek kijelöli tehát a személyt, és kijelöli a helyet is. Titeket is. Ahogy Efézusba is úgy került az evangélium, hogy voltak, akik elmentek és bizonyoságot tettek Krisztusról. És akiket Isten életre választott, azok miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, hívókké lettetek. Elpecsételtettek a Szentlélekkel. — Ennek ez a rendje, a sorrendje. Elpecsételtetni a Szentlélekkel csak így lehet.

A Bibliából tudjuk, hogy volt valaki, aki meg akarta venni a Szentlelket. Megspórolni azt: „miután”. Itt az efézusi levélben nagyon fontos ez a kis szó: miután. Nem úgy van, hogy elpecsételtettek a Szentlélekkel, hanem úgy: miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát. Akkor a Szentlélek elpecsétel titeket. — Ez a módja annak, hogy valakit a Szentlélek elpecsételjen, hogy valakiben a Szentlélek lakozást vegyen. Erről is beszélünk, mert a mi testünk a Szentlélek temploma. Ott akar lakni Isten Szentlelke. De annak mi a módja? az, hogy hallottátok az igazság igéjét. Ezt is a Szentlélek végzi, hogy gondoskodik arról, hogy halljuk.

Emlékezzünk a Róma 8. részre: Mimódon hinnének, ha nem hallják? Mimódon hallanák, ha nincs, aki hirdesse. Ezért Istennek gondoskodnia kell arról, hogy legyen, aki hirdesse, és legyen, aki hallja, mert abban vágyat ébreszt, az ki fog menni, el fog menni oda, mint Lídia a folyóvíz mellé, és a Szentlélek elkezd a szívében munkálkodni, hogy figyeljen az igére, mert attól függ az élete. És az ige életet teremtő beszéddé lesz. Megtermékenyített petesejtté lesz. Élet indul. „Igéje és Szentlelke által” — valljuk a hitvallásunkban.

Megkereshető az Interneten, hogy valakik, akik Szentlélek élményére hivatkoznak, hogyan vehető az. Sok butaságot lehet olvasni ott. Ne keressétek. Ilyenek vannak ott: kézzel lehet venni a Szentlelket. Valaki azt írja: belső melegség öntötte el. Másvalaki: látomásom volt, ceruzát adott Jézus a kezembe, azt mondta, hogy ezt írjam le. „Miután hallottátok az igazság igéjét, hívókké lettetek, és elpecsételt a Szentlélek” — ez az Isten útja. Így lehet a Szentlélek a mienk.

Miután hallottátok *az igazság igéjét*... Az sem mindegy, hogy mit hallottatok, mit hallunk. Bár vannak, akik azt mondják: mindegy, hogy az ember hol és mit hallgat. Elmondom: nem mindegy, hol és mit hallgat! Mit kell hallania ahhoz, hogy higgyen? Itt van az igében: „az igazság igéjét kell hallania.” Mi az igazság igéje?

Először: mi *nem* az igazság igéje: Szólhat egy igehirdetés arról, hogy Isten szeretet, és nekünk is szeretnünk kell egymást. Rész-igazság, de nem az igazság igéje. Lehet arról beszélni, hogy Isten gondviselő Isten, és lám, ezt az egész teremtett világot milyen szépen fenntartja és igazgatja. — Ez igaz, csak nem az igazság beszéde. Lehet arról beszélni, hogy Istennel könnyebb lesz az életed, mert át fog segíteni téged betegségen, gyászon, veszteségen, és vele kibírhatóbb az élet. Ez igaz, csak nem

MUNKÁLKODIK A SZENTLÉLEK

az igazság beszéde. Az igazság beszéde mindig arról szól (röviden most): az ember teljesen elveszett, és önmagában semmi reménye nincs a szabadulásra.

Másodszor: csak Isten könyörületéből van üdvösség, mert Ő adta egyszülött Fiát a világra, hogy éljünk általa.

Harmadszor: az Isten ezt Szentlelke által benned végzett munkájában realizálja. Ami a Golgotán történt, az a te szívedben élő valóság legyen. Ami történt a húsvéti nyitott sírnál, az a te szívedben élő valóság legyen, hogy Jézus él, mi is élünk, a haláltól nem félünk, mert Krisztus meghódította ama félelmek királyát – és akkor lehull a lepel, eltűnik a hályog, és felragyog tenéked a Krisztus.

Ez az igazság beszéde. Vagyis az, ahogy egy hallelujában énekeljük: Csak Jézus az, aki segíthet, üdvöt nem adhat más, csakis Ő. Ami nem az igazság beszéde, az mind hazugság, akkor is, ha azt 2 millió ember hallgatja. Amelyik beszél Istenről, Jézus Krisztusról, meg még más megváltókról, az hitet nem fog munkálni. Az vallásos lötytyöt szór az emberekre, de hitet nem fog munkálni. Ahhoz az igazság beszéde kell. Péter mit hirdet pünkösdkor? Az igazság beszédét. Pál apostol mit hirdet a gyülekezeteknek? Az igazság beszédét. A Krisztust. Az egyik gyülekezetnek a lelkére köti: imádkozzatok értem, hogy úgy hirdessem az igét, ahogy kell. Majd a Szentlélek megmondja.

Azt mondja a galatáknak: ha mi mást hirdetnénk ezen kívül – rúgjatok ki a gyülekezetből. Nincs más evangélium, nincs más szabadítás, nincs más Krisztus, nincs más üdvösség: egy út vezet a mennybe, s az a Golgotán visz át. Nem lehet megspórolni az újjászületést, hogy valaki bemehessen Isten országába. Ennek viszont eszköze az igazság igéje: üdvösségetek evangéliuma, (ez lesz számomra az üdvösség örömhíre), és hívőkké lettetek.

Ezután olvassuk azt: *eljegyzett pecsétjével*, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával.

Mit jelent: eljegyzett pecsétjével? Azt jelenti, hogy Isten Szentlelke gondoskodott, hogy halljam az igét, legyen, akitől hallom, gondoskodott, hogy meghalljam, gondoskodott, hogy az igehirdető az igazság igéjét beszélje, az a számomra az üdvösség evangéliuma legyen, és utána eljegyez. Eljegyez a Szentlélekkel.

Mit jelent, hogy megpecsétel? A pecsét abban az időben is és ma is elsősorban azt jelenti: az én tulajdonom. Isten Szentlelke, ha elpecsételi a hívőt, akkor azt fejezi ki: a hívő Isten tulajdona.

Példa: nekem volt több Halleluja énekeskönyvem, amelyet külföldről kaptam. Ezeket úgy őriztük, mint a kincset. A konferenciákon kihirdették a szolgálók, hogy az igét vigyétek haza, ne a Halleluját. Ezért nagy kincssel őriztem. Az első dolgom az volt, hogy névvel, pecséttel láttam el a könyveket. A Szentlélek pecsétje ezt jelenti: a hívőt elpecsételi, és akiken rajta van a pecsét, azok az Úréi. Akiken nincs a pecsét, nem az Úréi. Nem érdekes, hogy mit tettek az egyházért. A lényeg az: ott van-e a pecsét, vagy nincs. Akiben nincs Isten Lelke, az nem az Övé – egy másik helyen így van megírva.

A Jelenések 7-ben ez van: „Láttam egy másik angyalt feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt, és hatalmas hangon odakiáltotta négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, és így szólt: Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgálóit.” Kik vannak a mennyben? Az elpecsételtek, akiken ott van a Szentlélek pecsétje. Akin nincs ott a pecsét, meg sem láthatja Isten országát. Azt mondja az angyal: addig nem árthatnak azoknak, akiket el kell pecsételni.

Ez azt jelenti a mi hitigazságunk szerint: Isten az övéit elő fogja hívni és elpecsételi. Addig nem halhatnak meg, nem árthat nekik semmi, nem pusztíthatja el őket az ellenség. Lehet, hogy az életük utolsó pillanatában, mint a latornak a Golgotán. Megkapja a pecsétet, mert addig nem halhat meg, míg a pecsétet meg nem kapja. A pecsét azt jelenti: valakinek a tulajdona.

Fiatal koromban közel volt hozzánk a Lónyai csatorna. Az emberek leengedték oda a libákat, kacsákat reggel, este meg feljöttek. Hogy különböztessük meg őket? Az egyik zöld jelet tett a fejükre, a másik pirosat, hogy megkülönböztethetők legyenek. A rabszolgákon is ilyen pecsét volt, mert azt jelentette: az enyém. — A Szentlélek azt jelenti, hogy Isten elpecsételi a tulajdonát. Akiknek Isten azt mondja: ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak, enyém vagy. — Azt jelenti: elpecsétellek, mert ez nemcsak tulajdonjel, hanem a hitelesség, az érvényesség jele is volt. Ma is így van. Hiába van aláírva egy irat, nem érvényes, mert hiányzik a pecsét.

Miért pecsételi el a hívőt a Szentlélek? Mert akkor visszavonhatatlanul tanúságát adja, hogy Jézus Krisztus egyetlen golgotai áldozata érvényes az életére nézve. Azt mondja Pál apostol: az Isten hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló. Érvényes.

Ne kísértsen azzal a Sátán, hogy te mégsem szabadultál meg. Ne erőtlénítsen, kedves hívő testvérem, ha az Úré vagy, hogy szerencsétlen vagy a hitéletben, nem tudsz előrehaladni. Vigyázz! „El ne csüggedjete, lelketekben elalélván!” Nézz a pecsétre! A Szentlélek elpecsételt, mert Jézusé vagy.

Egy halleluja-ének szerint: mondjátok akármit, Jézusé vagyok. Szívem csak az Övé. Övé örökre, nem vonhat el többé tőle semmi se.

Sokszor hazamegyünk, és családtagjaink azt mondják: na, érdemes volt a templomban lenned – mert éppen mondtunk valamit, amit nem kellett volna. Már megint nem oda tette a kukát, ahova szoktuk – mondjuk ezt is erélyesebben. Mondjon az ördög akármit, mondjon a Sátán akármit, akárhogy akarja kihúzni alólam a sziklát, a Krisztust, én Jézusé vagyok. Azért, mert a golgotai halála érvényes az én számomra.

A Szentlélek tehát pecsét és zálog. A zálogról még annyit: eredeti jelentése: előleg, foglaló, a vételár része.

Amikor az ige azt mondja: a Szentlélek örökségünk záloga, ez azt jelenti, hogy a mennyei ajándékok átvételét a hívő megkezdi. Megkezdte a mennyei ajándékok átvételét. Ez előleg, a vételárnak a része. Nem kaptuk még meg a teljes mennyei ajándékot, csak annak egy része már a mienk, azzal a résszel, amit a Szentlélek zálogaként kapunk a földön, ebből a hívő flottul megélhet. A Szentlélek zálog, a vételár egy része, a mennyei örökség egy része, amiből a hívő már itt a földön flottul megélhet, hogy ne a saját maga erejére, ne a saját maga bölcsességére, eszére támaszkodjon, hanem az Úrra. Még nem kaptuk meg a teljes örökséget. Sok minden ezután következik.

Ezért arról szól Isten ígéje itt, hogy még nem lett nyilvánvalóvá, mivé leszünk, de nyilvánvalóvá lett, hogy mivé lettünk.

A hívő ember elmondhatja: már nem az vagyok, aki voltam, de még nem az vagyok, aki leszek. A Szentlélek zálog, és ez nekünk bőven elég. „Elég az Úr kegyelme rég, elég, elég. Elég a vér, a Golgota, nem lesz nagyobb kincsem soha”, ezért így vegyük a Szentlélek ajándékát. Akin nincs ez a pecsét, boruljon le, mert: ma még lehet, ma még szabad. Akin rajta van a pecsét: soha ne bizonytalanodjon el, mert ő örökre, kitörölhetetlenül, visszavonhatatlanul Isten tulajdona Jézusért, a mi Urunkért.

Vegyük komolyan, hogy a Szentlélek munkálkodik, és kérjük: ne szűnjön meg soha munkálkodni.

MUNKÁLKODIK A SZENTLÉLEK

Énekeljük el a 430,5-6 versét.

5. Hát világ, test, bűn, tőlem távozzál,
Bennem nincs részed, bármit okozzál!
Uram pecsétjét én reám vettem,
Már kegyelméből tagjává lettem,
Fejedelmeknek csak őtet esmérem,
Igéje s Lelke lesz holtig vezérem.

6. Téged is kérlek, ó áldott Lélek,
Vezess a jóban, amiglen élek,
Hogy a bűnöknek épen meghaljak,
Szent életet kövessek és valljak,
Hogy az én Uram engem megkedveljen
És végre bennem öröme beteljen.

Imádkozzuk!

Urunk, ha valóban hívő szívvel énekelünk most, nincs mit hozzátennünk, hiszen már elimádkoztuk azt, ami a legfontosabb: megvallottuk, hogy bennünk nincs része a bűnnek, testnek, világnak — ahogy Jézus Krisztus is azt mondta: nincs énbenem semmi ebből.

Megvalljuk, Urunk, hogy ezt mi így nem mondhatjuk el, ahogyan Ő. Hiszen ha azt mondanánk: nincs bűn bennünk, akkor megcsalnánk magunkat. A legnagyobb dolgot vallhatjuk: bennem lakozik hit által a Krisztus, és áldott Lelkével igazgat, tanácsol, vezet, megtisztít, megújít, újból és újból megbátorít. Szavakat ad szánkba, hogy hirdethessük azt a Krisztust, aki nekünk is életet, üdvösséget, igazságot és sok-sok ajándékot adott.

Kérünk, Urunk, fogadd hálánkat az igéért, írd a szívünk hústáblájára, hogy legyen nekünk fontos ezen a pünkösden, hogy részesei vagyunk a csodának, Isten Lelke munkájának. Áldunk azért, hogy ma is munkálkodsz. Igéd és Lelked által hívod a te népedet, Urunk, és pecsételed el a hívőket egészen addig, míg be nem telik azoknak száma, és minden hely foglalt lesz a mennyben.

Áldunk azokért a helyekért, ahol hirdettetik az evangélium, és szomorú szívvel kérünk, hogy áldott Szentlélek, hirdettesd ott is, ahol még nem hirdetik.

Imádkozunk hozzád gyülekezetünkért, betegeinkért, a gyászolókért, megfáradtakért, az elbizonytalankodókért, bűneikben élőkért. Azokért, akiknek nem szent a gyülekezet, nem szent a pünkösöd, nem szent az igehallgatás. Azokért, akik ugyan hallják az igét, de gyökere nincs bennük, azokért, akiknél nem terem gyümölcsöt az ige.

Kérünk, könyörülj meg, mert mindannyian a te könyörületedből, kegyelmedből és szentségedből élünk, Urunk. Vezess bennünket az igaz ösvényen, az egyenes úton, míg hozzád el nem érkezünk.

Ámen.